

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.3. Υ.1. φ.1. 0005

ΑΙΓΑΙΟΝΙΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.
ΚΑΙ
ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.
ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ Ιον
ΑΡΙΘΜΟΣ 5ος

Τιμῆται εἰς τὸ ἑσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν
τὸ ισότιμον.

Κεφαλληνία, 2 Δεκεμβρίου 1859.

ΟΝΕΙΡΑΤΑ.

Somnia, quae mentes ludunt, volitantibus umbriae,
Non delubra deum nec ab atbere numina mittunt,
Sed sibi quisque facit. (Petronius Arbiter. C. 104.)

— 0 —

Πήδουντες νὰ ποῦνε δύος τὸ στομάχι, δύντες γκώση, γεννάει τὰ
ποντικὰ ρυθερὰ διείρχται — ἄλλοι πάλε τοῦ λένε δύος τῶνχει δ
τοῦ ποντικοῦ κοιμώμαστε, ποῦ τυγχίνει καὶ εἶναι βρύνει — ἄλλοι,
ποντικοῖς εἶναι ἀνεξήγητο ἡδικὸ φαινόμενο, καὶ ζήτημα, ἂν ηναι ὁ κα-
θηυτὸς νοῦς μας δύος ἐργάζεται, εἰς τὸ κοιμώμαστε, ήδη, ηναι ἔκει-
νει τὸ κούρδελλα καὶ φαντασίαμας (μηνιγκες ἐλαστικοὶ καὶ ἡχηροὶ)
— Οὐλεις νὰ κάνῃ τὴν νύχτα δια τὸ κυρά της κάνει τὴν ημέρα,
καὶ παλλακτα καθὼς ἡ μακρήτραις κάνουνται τὸ βράδυ, δύντες σέσο-
καστρούνει, δια τὸ πλέοντες πῶς κάνεις ἡ δασκάλα τους τοιαναὶ διηγη-
τικαὶ οποιοι δρκίζονται, πῶς στὸν βπνὸ τους κάνουνται πράμπτεροι
καὶ τοιαὶ δικασταὶ ιδέας πολὺ καλήτερχις πεχρὰ δύντες εἶναι ἔντυ-
πον, τίτιγις ἀνθρώποις ἐπρεπε νὰ κοιμῶνται διλη τους τὴν ζωὴν, καὶ
καὶ εἰς ξυπνήνε προσὶ γῆς νὰ τρώνε. Ο Γέρω Εὔριπίδης διμιλῶν-
ται περὶ τῆς Τρωάδος λέει

Ὥ πάντα γῆ, μελαχοπτερύγων μῆτερ διείρων!

Ἔτι τοι μᾶς ἀποδίχνει, δύος καὶ οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες ἐσυλλο-
γίζονται, ἀπόντων κάτου, σὲν καὶ ἐμῆς, καὶ πῶς ὅσο γιτὲ τὰ ὄνει-
ρα, διεν τελέμαχε μεγάλη πρόσῳδο.

Οπωσδήποτε θυμός; κι' ἀν γενηθῆνται τὰ ὄνειρά τα, εἶναι πουλιό
παρὰ βέβαιο, δπῶς τὸ παρελθόν, τὸ περὸν καὶ τὸ μέλλον μας
(διλ. ἐλπίδας καὶ σχέδιων) ἀντεκτόνονται μέστι σ' ἔδυτα, κα-
υώς ἡ κερδοσκοπία σ' οὐλαῖς σχεδὸν τοῇ πράξαις τοῦ ἀνθρώπου
τοσ' ἐποχῆς μας καὶ κάθε ἐποχῆς. Ἐτούτο ἔκαμε τὸ Μεταπτάσιο, ἀν-
θρώπῳ ποὺ εἴπε τραχιούδοντας πολλαῖς ἀληθεισίς, νὰ πῃ δπῶς τὰ
ὄνειρά τα εἰνε: immagini del di guaste e corrotte dall'ombra
della notte, etoūtò φυσικά ἐγέννησε καὶ τὴν παροιανα μας: Ό-
ποῦ πεινάεις βλέπεις στὸν ὅπνο του πήταις. Οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες,
ποὺ με τὴ πανθεστικήτους μανίς, δὲν σ' ἀφίνανε τίποτες ἀθεο-
ποίης, ἐπιτείνανε δπῶς εἶναι δύο λογῶνε δνείρατα: τὰ ἀληθει-
νὰ καὶ τρομακτικὰ δποῦ ἐβγάλνανε ἀπὸ κάτι θύρας περατένιας
καὶ τὰ φεύτικα, εὐχάριστα ἡ ἀδιέφορα δποῦ ἐξεμουτρίζανε ἀπὸ
θύρας ἐλαφράντιναις εἶναι περίεργο νὰ βούσκεται πάντα τὸ κέρατο
καὶ τὸ ἐλεφαντοκόκαλο εἰς τὸν ὅπνο καὶ εἰς τὰ ὄνειρά των
πηλωτῶν! τὸ κέρατο φυσικά σὰ σύμβολο τοῇ ἑρωτικῆς ἀπιστίας,
γιατὶ πότικις καὶ πόσοι δὲ γίνονται ἀπιστοι στὸν ὅπνο τους; ..
καὶ τὸ ἐλεφαντοκόκαλο γιατὶ νὰ μᾶς δείχνῃ τὰ πλεύτη, ποὺ τόσο
συγνά οι δύσυχοι δνειρεύμαστε — Ο Πάγκαλος ίωσήφ ἐγίνεκε ἀπὸ
μαρούρι σχεδὸν βραστοίας γιατὶ ήζερα καὶ ἐξήγαε δνείρατα. Ο Προ-
φήτης Δαχνήλ ήζερε, δρι μανχά νὰν τὰ ξηγάπ, παρὰ ἐμάντεψε καὶ
δλαϊς ἔνα δνειρό, δποῦ ὁ Ναζουργούδονόσωρ εἴχε λησμονήσει, καὶ ἔτσι
εύτήλχησε νὰ ήνε εἰς τὴν αὐλήτουστὰν ἀρέντης, δσο γιαταὶς δυστυ-
χίας του ἀλλος λογαρασμός. Στὸ μεσαίωνα εύρισκόντανε ἔνα σω-
ρὸς μάτηδες καὶ μάταιας, ποὺ ἐπουλούσανε ἀκριβούτσικα τοῇ ἐξή-
γνητες τοῦ δνειράτων — τώρα στὴν ἐποχήμας, μὲ μία κουπιὰ
κρητί, ἡ πρώτη γραφή σου ἔγγαρει τὸ δνειρόσου καὶ πάντα σὲ κα-
λό — Μὲ μία χαψίχ φωτιὴ μὲ καίενη ζευγάρι παλιοπάπουτσα,
σου λέει τὴ μοίρα σου, ποὺνε ἐσείτε πάντα γρυπή, γυναικα σὸν
ἄστρος καὶ ἐκτὸ χρονῶνε ζωὴ! Η ἀρκόντιτσαίς μας κάνουνε πῶς
δὲν τὰ πιστεύουνε, μη πῶς ζοῦντε τόταις καὶ τόταις βρωμογρυπτές
π' ἄλλο δὲ, κάνουνε παρὰ τοῇ μάντισσας, τοῇ δνειροκρίτρις, τοῇ
χρυτορίχτρις καὶ τοῇ..... πῶς ξαδεύουνται ἔνα σωρὸς
αναγουλήχαρτα ποὺ μαντεύουνε καὶ ξηγάνε δνείρατα;...

Γνωρίζω μίαν ἀρκόντισα, ποὺ πιστεύει τὸ δνειράτα, τοῇ μά-
ντισσα, στὰ χαρτιά καὶ τοὺς βρικολάκηροι, μη τράχηλη μεταβοτική
ταις τοῇ μάντισσα, εἶναι φαλάτερη γραμματικοῦ μόστου, για-
τὶ δὴ της τὴν ζωὴ, δποῦ ἐστάθηκε πολὺ μαρούχ, τὴν ἐπέρασε,
ρήγνοντας τὰ χριτικὴ τὸ κορίδι καὶ κάνοντας προξενιαῖς, μανίς

καὶ τοῖτο σὸν κάθε ἄλλη, μὰ ποῦ δὲν περιβλάβει τὸν Κόσμον; Μήποτε μὲ διάτην φίλοι ἀκροὶ γιατὶ πηγαίνω, κάπου κάπου, καὶ τὴ διηγήσαι ταῦτα εἰρητάμου, δύον ξηγάδει μὲ τὴ μεγαλήτερη εἰπαλίξ τοῦ Κόσμου.

Μίαν αὐγὴ πών καὶ τὴ λέω — εἶγδα στὸν ὅπνο μου ἔνα περίφραγμα ὄντειρο — Όρισμόυτο, νὰ ζῆς — ὑπογρεομένος λοιπὸν ἀρχαῖον τὴ διηγήση — Μοῦ ἐψαίνοτοντα — τοῦ λέω — δύποτε ἡμουνα στὴ Οὐδελάσση, καὶ ἡμουνα, λέσι, καθελάρος, καὶ ἀμά, λέσι, ἐπέταξ χωρὶς νάγω οὔτε φτερά, οὔτε νὰ ἡμαχεί μέσα σὲ κλόμπο — Καλόταγμόυ! δὲν ἡδέρεις πόσατις εύτυχας βρίσκονται μέσα εἰς τὸ διατρόπον! φωνάζει πηδώντας ἡ γρηγοροῦ γειτόνητα, καὶ θγάνοντας μέσα απὸ τὴ μπουσανάργοτσον ἔνα χαρτάκι λαδομένο καὶ θρύμπο — τώρα τώρα σοῦ τὰ Ἑγγάω οὔτε ἀπὸ νερὸ σ' ἀλάτι, — ἡ θάλασσα τίσι χαρχ — τὸ ἄλογο εἶναι εὔκολη ἡ τοῦ ἐπιχειρεσίας σου καὶ ἡ πεταζίδη, οὖτις τὸ ζέρω ἀπὸ σῶσθε, φανερόνεις πῶς κατι μεγαλο καλὸ θα σ' εὔρεις ἐτούτη τὴν ημέρα.

Εὐχαρίστηκα τὴ γειτόνητά μου καὶ τὴν ἐπερικάλεσσαν μοῦ δινείση, γιὰ μέχι στιγμὴν, ἐκείνο τὸ θυμυαττὸ Βιβλίο — τὸ Βιβλίο τοῦ δινειράτων δὲν εἶναι γραμμένο σὲ ὅρος υψηλὸς, οὔτε δὲ τὸ δικούνεις ιδέας σοφίας, μὰ γιὰ καὶ σὺ; ποῦ τὰ διεβάζουνε εἶναι. καλύτερα, γιατὶ δὲν ἥψεις τὰ καταλασθένουνε ἀντὶ ταῦτας γραμμένων μὲ γνῶση, μ' αἰσθηματὶ μὲ ρήματισμο. Ἐκκτησα, γιὰ περιέργεια, καὶ εἰδιαίτερα κομμάτι, εἰδίκη δύποτε δυνατεῖς δινειράτεσσι κανεὶς ἀρχούμενες παναπή δύποτε μὲ κάτι ζῷ θὲ ἀπαντηθῆ τὴν ημέραν; μ' ἀνεδέχα πεπονάξει μέρη, ωσα, ἡ στιγμὴ χωρὶς νὰ συναπαντίσμαστε μὲ ζῶ; — Οπῶς τὰ μισθολογεῖς λόγια ἡ γκρίναται — πράμματα, ποὺ ποτὲ δὲν λείπουνε — Όπως ἡ πέρδικες εἶναι διμορφής γυναῖκες, καὶ ἐπειδὴ εἶναι δύποκολο νὰ μὴ βλέπῃ κανεὶς πάντα καμμένη διμορφηγυναῖκα, ἐθιζόμενα πρῶτοι δὲν δινειρευόμενα πάντα πέρδικες! — Ἐδικήσσα τόσα καὶ τότα διμορφά πράγματα δύποτε ἔχορτας, ἐπέστρεψε λοιπὸν τὸ συναδέχοι τοῦ γειτονεισᾶς μου καὶ ταΐτης νὰ πών στὴν έξοχή, ὅλος κυρδομένος δύποτε ἔγνωριζα τὴν διατρόπη τῶν δινειράτων, καὶ χρούμενος δύποτε ἐκείνη τὴν ημέραντας καλὸ ἥψεις νὰ μ' εὔρῃ — Γυριζόμενος ἀπὸ τὸ χωριό τοῦ, μὲ πεταζει σὴνα αὐλάκι, καὶ μὲ πάντας ζερρόνες καὶ καταρρεύσατείνουνε, τέσσαροι εἴστησαντας μου — Τρέχει τὸ παρειπόνο καλὸ ταῦτα τὴν εῖδη, δέν ἔμπορος ταῦτα βραστάξω ἔνα πικρὸ χρυσόγλωσσο μονημονούρησω — Εἰδεις τὸ καλὸ μ' εὔρεις; — Νὰ μὲ συμπαθήσως ἀποκρίνεται ἡ γρηγὴ, ἐπρεπε νὰ ἡταί πουλιό περὰ εἰχε-

μετανίστη, έκπορεις νέθεις μετηρίς στὸ ντόπο, καὶ τάνε σκτωμάτης οὐδὲ δύο τρεῖς ζουλισταῖς, καὶ λὰ σ' δρισα πᾶς κάτι μεγάλοις οὐδὲ οὐδὲ αυτῆς—Έχεις δίκαιη γειτόνητα, τοῦ ἀποκριθηκεῖστας τὰ σκουτί μους ἀπὸ τοὺς πόνους, μὰ τέτοια μεγάλα
καὶ δίσ τὴν θελα νὰ μ' εύρισκουνε πάρα πολὺ συχνά.

ΣΚΟΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Μαλονότι τὸ σκότος εἶναι σύνηθες εἰς τὸν Διάβολον, κάτοικον τῶν Ταρταρίουν, εἰς τὸν διάβολον δύμως κάτοικον Κεφαλληνέσ καὶ ταπεικόν φυτητὴν τοῦ Θεότρου Κεφάλου, εἶναι οὐχὶ μόνον ἀνυπόρερον ἀλλὰ καὶ δύναται νὰ τὸν περιπλέξῃ εἰς δυσάρεστα, ἐπιτελεῖται λοιπὸν δῆλον τὸν εὑμένειν τῆς Ἐργολαβίας, ὅπως ἐν τῇ αγαθότητι αὐτῆς, προνοήσῃ νὰ μὴ μένωμεν, καθ' ἐσπέρας, εἰς τὰ σύντι, διὰ τῆς ἐπανειλημμένης ἵναλήψεως τῆς λυχνίας, καὶ ταῦτα καὶ ἡνὸς ἐπογὴν εἰ λύχνοι πᾶνε τρία δῖολα!!! καὶ διὰ νὰ μὴ διληπύθῃ τοῦτο ὡς αὐθαίρετος φυντασιοπλικέα τοῦ Διαβόλου, ἐκτίθεται εἰς τὰς διάσημος Qui pro quo συμβάντα εἰς τὸ θέατρον ἐν μέσῳ τοῦ ζωφωδεστέρου σκότους, τὰ δυοῖς δύμως δὲν ἰκανον τὸν Διάβολον:

— Χωτρίλκει μὴ γνωρίσας τὸν ἀξιωματικέν του τὸν συνειρρένεν αἷς ταραζίαν!

— Κύριος τις, στο γαζόμενος δῆτε ἐίδεν εἰς θεωρεῖον νέαν τινὰ διπονιδα μόνην, καὶ θέλων νὰ ὠφεληθῇ τῆς εὔκαιρίας ἔκεινης, ἐδραμε, καὶ βιρύτες γρυνυπετῆς ὥμνυε πίστιν ἀνώνιον καὶ ἔρωτας ἀτελεύτητον... ἀλλ' ἔμενεν ἐμβρόντητος, ὡς ὅλος Ναβούχοδονός επρ. διετέλε τὰς τρυφερὰς ἔκεινχες του διακονώσεις, ἀπήντα γέλως, σφραγίδες μυκτηρισμοὶ καὶ καγκασμοὶ δλως ἀρρένες. Σφράλλων τὸν ἀριθμὸν δ δυστυχεις, ἔνεκεν τοῦ πυκνοῦ σκότους, εἰχεν εἰσέλθει εἰς προτεινενην θεωρεῖον καὶ ἐργολαβοῦσε μὲ τὸν πρεσβύτερον τῶν Ιεχολαδῶν!

— Άλλος πάλιν, παρατηρήσας ἔνα του χρεώτην εἰς τὴν παρθενότην, θέλων νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα κατά αὐτούς, καὶ στοτελεύτης διηλεῖ με τὸν συνήγορον τοῦ ΔΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ ΛΗΜΟΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΞΟΥΡΓΟΥ
διηλέρου τὴν πολιτικῆς δ.κονομίας πρὸς ἔνα τῶν τετραχορδῶν!

— Άλλος πάλιν, ἐπχρακάλει τὸν δέύτερον βιθύρωνον νὰ τοῦ κατεβάσειτον τοῦ ὑποθηκοφυλακείου.

— Κύριός τις, στοχαζόμενος δτι φορεῖ τὸ Ἐπανοφόριόν του κατέβαινεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πλατείαν περιτευλιγμένος εἰς τὴν Borneuse τῆς Κυρίας του!

— "Άλλος ἔχαλδευε τὴν Κυρίαν του, ἐκλαβών αὐτὴν διὰ τὴν θυγατέρα του.

— "Άλλος πάλιν, κύψης διὰ νὰ σώσῃ ἐν ἔγγραφον, ἔθετε μεθ' ιερᾶς εὐλαβείας εἰς τὸ Θηλάκιόν του τεμάχιον μουσικῆς." Ήτον τὸ μέρος τοῦ τελευταίου τετραχόρδου, διτις πάλιν τὸ εἶχεν ἀνταλλάξει μὲ τὸ μέρος τοῦ πρώτου πλαχιάλου, διτις εἶχε λάβει εἰς τὸ σκότως τὸ μέρος τοῦ πρώτου ἀρθρουλοῦ· διτις ἀπωλέσας τὸ μέρος του, καὶ συστελλόμενος νὰ τὸ διμολογήσῃ, εἶχε ἐκθέσει ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου τὴν συμφωνίαν τῆς Σμιράμιδος· ἐπειδὴ δικιάς ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ πολυθρύλλητος καταγῆς τοῦ Ριγολέτου οὗδεις τὰ συμβάντα ἐνόησε.

Τὶ πλέον; πολλοὶ διαβεβαιοῦσιν δτι κύριός τις, τοῦ δποίου ἡ ἀξιοπρεπής εἰς τὴν κοινονίαν μεταξύ θέσις, πρὸ πάντων δὲ καὶ ὑπὲρ πᾶντα αἱ πολιαὶ του καὶ ἀξιάγαστοι τρίχες, ἐπρεπε νὰ ἤναι τὰ ἀσφαλέστερα ἐχέγγυα τῆς σωφρονός του διαγωγῆς, καὶ δὴ καὶ νὰ τὸν προφυλάξτει πάστος οἰκοδήποτε σκανδαλιδόν τοις κακολογίασ· καὶ δικιάς ἐπαναλέγομεν, δτι ποὺ διεβεβαιοῦσι, καὶ βεβαιῶς κατ' ὄπτικήν, ἐκ τοῦ σκότους συμβάσαν, ἀπά:ην, δτι ὁ βριθεὶς Κύριος διὰ τῶν συνεχῶν του μορφασμῶν, νευμάτων καὶ ἀνθοβολῶν πρὸς τὴν πρώτην γυναῖκα, ἐγένετο πρόξενος σκανδάλων καὶ ἀντίζηλιῶν μεταξὺ τῶν ὑποκριτριῶν, μὴ ἐξιρουμένης οὐδὲ τῆς τρίτης, η:ις διέσχιζε τὰ Ἰμάτιά της ἀνακράζουσα δτι ἐχαίρετο δικαιωμάτων προτερόποτος ἐπ' αὐτοῦ!

Βλέπετε Κύριοι ἑργολίθοι εἰς τὸ ἐκτίθετε τοὺς θεατάς σας; διὰ νὰ ὑποφέρητε τὴν χαμερπῆ ἐξοικονόμησιν τριῶν ἡ τεσσάρων μετρῶν ἐλαιοιλάδου;

Άλλ, δτι ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, ἡ δημοσία τάξις, ἡ εὐηγγυοῦσύνη καὶ τέλος ἡ ὑπόληψις τῶν θαυμάνων σας, καθ' ἐσπέραν διακινδυνεύουσαι δὲν σας; κάμουν νὰ λάβητε ἐπανορθωτικὰ μέτρα. Εἰς τὸν Διάβολον θὰ γεν. ἄτται τὸ δικαιόματα νὰ δημοσιεύῃ δλα τὰ εἰς τὸ σκότως συμβαίνοντα Qui pro quo.

Καὶ αὐτοὶ ὅψεσθε! . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ε The Senate has been in form ed. by
Δηλοποίησις τῆς Γερουσίας.
ΛΗΜΟΥΣΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μακρὸν ἀπὸ τοῦ νὰ θελήσωμεν νὰ ύψωσωμεν τὴν φωνήν μας

πρὸς ὑπεράσπισιν πράξεων, οἷς ἀπαζάπαντες καὶ βδελύττομεθα
καὶ ἐλεινολογοῦμεν, μαχρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ παρῆπαιαζόμεθα συνή-
γοροι τῆς ἀκαθείας ἢ τῆς μοχθοίας, καὶ συμφωνοῦντες μὲ τὴν
περὶ ἡς δ λόγος Δηλοποίησιν τῆς Ἐκλαμπροτάτης; Γερουσίας, δὲν
δύναμεθα διμως νὰ μὴ παρατηρήσωμεν διτι, ἐὰν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν
Δηλοποίησιν ἔθελε τερροῦ μεθοδος λογικῆς διπωσούν ἀναλυτικω-
τέρω, τὸ συμπέρασμα, καθαρὸν ἀπάγασμα ὅρθης σκέψεως, ἔθελεν
ἴτις μετρίασει τὸ δριμὺν τῶν ἐκφράσεών της, καὶ κάμει περισσο-
τέρουν τιμὴν εἰς τὴν εἰλικρίνεταν τῆς δηλοποιηθετης. Ἀν δ πολυ-
παθὴς τῆς Κερχλληνίας λαὸς, ἔχη ἡ μὴ τὴν ἄζηλον τύχην, νὰ γα-
ρηται τὴν καλητέραν γνώμην τῆς Ἐκλαμπροτάτης
Γερουσίας, διως ἀδιάφοροι καὶ ἀλλότριοι τοῦ ἀντικειμένου, δὲν
δύναται λοιπὸν νὰ τεθῇ ὡς ἀρχὴ, καθότου μάλιστα μοναδικαὶ^{αιτιοπραξίαι} ἀτόμων δὲν δύνανται. reflect dishonour on the
character διλοκλήρου λαοῦ, καθότι ἔτιν κατ' ἐπαγωγὴν συλ-
λογιζόμενοι, ἡδυνάμεθα, πρὸς στιγμὴν, νὰ εἴπωμεν διτι: διου
εὑρίσκονται ἀνθρωποι ἀποκεκτηνωμένοι ὅστε, εἴτε πρὸς ἀπλὴν
τῆς ἀθλίας των ὁκνηρίας διασκέδασιν, εἴτε πρὸς ικνυοποίησιν τοῦ
μοχθηροῦ ἐκείνου πνεύματος τῆς καταστροφῆς, εἴτε διπωσδήποτε,
Οραύωτι κοσμήματα Τάφων, ὡς Ορκύουσιν τὰ κοσμήματα
τῶν ὁδῶν, καὶ φέρωνται πρὸς τὰ Κοιμητήρια ὡς πρὸς περι-
βόλους διως ἀσημάντους, ἔχνη ἡδυνημένη, λέγω, λογικῶς νὰ συμ-
περάνωμεν διτι διου τὰ τοιαῦτα κνώδελχα διπέρχυσσι καὶ δ λαὸς
του τόπου ἐκείνου εἶνε βέρβαρος, ἡγέλαμεν πολλῷ μᾶλλον ἀναγ-
κασθῆ νὰ παραδεχθῶμεν διτι:

Ἐπειδὴ ἐν Ἀγγλίᾳ διπήργον, ὑπάρχουν καὶ θέλουν ὑπάρχει
πολυπληθεῖς καὶ διωργανισμέναι νεκροβόροι συμμορίαι, αἵτινες πρὸς
εὐφημισμὸν καλοῦνται ἐταιρίαι Νεκρεγερτῶν (Resurrectionists),
σκοπὸς τῶν διοιών ἡ βέβηλος καὶ ιερόσυλος παραδίασις τῶν
Νεκροταφείων, πρὸς ἐκταφιασμὸν καὶ ἐξεμπόλησιν ἀνθρωπίνων
πτωμάτων (!!!) Καὶ ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα διαπράττονται
οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ἀναρανδὸν, καὶ διμως δια-
φέγγουσι the Authority and the Severity
of the Laws τοῦ τόπου ἐκείνου, καὶ ἐπειδὴ δ λαὸς τῆς
Ἀγγλίας οὐδέποτε διμονιμαδὸν καὶ παρόντα κατὰ τῶν τοιού-
των δὲν ἔχερρασθη by the expression of their
sentiments, to garabtee their dignity,
their civilisation, and the respect of
their Religion, τούλαχιστον for the opinion of others.

exposing those to shame, who reflect dishonour on their character. Δι' δλα ταῦτα λέγομεν ἡθέλουεν φθάσει εἰς τὸ ἀλισκότον συμπέρασμα, διτε δ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ήτο, εἶνε καὶ θάει εἰς δ λαὸς δ ήτον πολιτισμένος, βαρβαρώτερος καὶ ἀγριώτερος αὐτῶν τῶν ἀγρίων, παρ' οἵς τοιλάχιστον βέβηλος χειρὶ δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ Τίφου, καὶ δπο τὸ πνεῦμα τοῦ ἐμπορίου δὲν ἀντεύθη, ἀκμὴ τόπον, ὥσει νὲ ζητῇ, αἰσχραπλήστως τὰ ἀντικείμενά του, ἐν μέσῳ τῆς ἐρημώσεως τοῦ θενάτου, καὶ δπὸ τὰ παγερὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος πώματα!!!.

Ἐάν ἀπεναντίας ἡ δηλοποιοῦσα ἀρχὴ, ὡρίμως σκεφθεῖσα,¹ ηὔει διαχρήνει εἰς τὰς αἰσχροπραξίας ἑκείνας, βδεληρὸν ἀποτέλεσμα ἀργῆς ἔτι βδεληροτέρας, καὶ ἀν., σοβιοῶς ἐπιλαμβανομένη² τοῦ ζητητικοῦ, ηὔει κακοσεβαρῶς ἐνασχοληθῆ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς αἰτίας, ηὔειν ιδὴ διτε τὸ ἀπόκεντρον καὶ η ἐγκατάλεψις τῶν Κοσμητερίων ἑκείνων, τὰ ἔξιθετον ἔρματα τοῦ βαρβάρου ἑκείνου κατατρεπτικοῦ πνεύματος δικηρῶν ἡ καὶ κακωνιτρεγών ἀνθρωπαρίων —Ναί, δσον πικρὰ καὶ ἀν ἦνε η ἀλιθεια αὕτη, καὶ δι' ημᾶς καὶ διτ τὴν τοσοῦτον ὄποληπτομένην ημᾶς Γερουσίαν, δὲν δυνάμεθα εἰπούειδότως, νὰ τὴν χρύψωμεν! ἀς μὴ μετριασθῆ λοιπὸν τοῦ λόγου η πικρία: Εἰς τὴν Κοινωνίαν μας εἴνε καὶ ὑπάρχουν ἀνθρωποι βάρβατοι ἂλλ' ὁ βραχιασμὸς οὗτος, δσον περιωρισμένος καὶ ἀν ἦνε, η ἀνεπάρεντης οὐπέρες η ἀνεργία εἰς τὸ ἄχαρι μας ἔδαφος, ἀφ' οὐ διατεσταλοῦνεν ὑπὸ τὴν Λιγίδια τῶν ἔξευγενισμένων Ἀγγλῶν, ἀπαραλλίκτως ἡς ἀ.αρύσιν ἀενθεὶ καὶ τρίβολοι εἰς τὸ διπό τοῦ, Γεωργίης τὴν φλεργῶν καὶ πατρικὴν γεισα ἐγκαταλελειμένας γαίας! Καὶ έαν τὸ πρώτον δποτα ἐπανορθώσεως μέσα μεταχειρίσθη η Πειστασία η τὰ στρατοδικεῖα; . . Εάν τὸ δεύτερον, τότε δηλ η εἴηνται καὶ τὸ αἰσχος ἐπὶ τίνος;

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Πατέτες τοῖς καταλαβόντας ἀποχαν τὴν Φρανζεζίκην τραγίνην βίβλιοιον καὶ τὰ μέσα του Εχθροῦ, η παντελήμονος διαδικτού θεοφορούσιν, προπάντων δὲ καὶ ὑπὲρ πάντα η πεινασμένης εἰς τὴν ἀπροσδόκητον συνθηκολόγησιν καὶ ταπεινωτικὴν παρίστασι, τοῦ Φρουρίου μαζ; ἀλλως τε πῶς ηδύνατο τὸ ἄχαρι ἐ-

την Πελλαζίδιον τῆς Ἐλευθερίας, ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐσκεμμένην τεττάτην τοῦ ισχυροῦ καὶ πολυμηχάνου ἔχθροῦ· ἐνῷ ἐκ τῶν 40 φρουρῶν του, πέντε μόνον ἡσκή ωπλισμένοι μὲν βομβάρδας, εἰς πέντε καὶ γενναίως ἑξεκόντασαν, μόλις δὲ πολέμιος ἐπλησσότων—16 μέσα καὶ ράκαρα μπίνας, πτλαιοῦ μεγανισμοῦ, σφραγῖδος; διὰ τὴν στρατηγικήν τῆς ἡμέρας, καὶ δὴ καὶ κενάς, ταῦτα δύοτες ἀνεκίνουν μετὰ Δονχεζωτικῆς τόλμης, ὅτε δὲ ἔχθρος εἰρίσκεται μακράν, καὶ τὰς δύοτας τῷ ἐπεχρήσισσαν μόλις ἐπλησσεις, ψυθοῖσαντες διτε ἐπεφλάττοντο νὰ τὰς μεταχειρίσθωσιν εἰς ἀλληλοποιούντας—18 χρονίαις καὶ ἡμιθανεῖς ἐκ τῆς πειστησίας, οἵτινες δὲν ἔδειπον τὴν ὥραν νὰ παραδοθῇ τῷ Φρούριον, δηπως τὰ πάχυματα ἐπανέλθωσιν ἵπα statu quo, καὶ τακτοποιηθῇ ἡ διανομὴ τῶν τροφίμων. — Οἱ λοιποὶ τῶν προμάχων, μὴ εὐτες; συειθισμένοι εἰς τὴν βροτίζειν τῆς πυρίτιδος ἀποφορὰν, καὶ προσοήσατες διτε ἡ παρουσία των εἰς τὸ Φρούριον ἤθελε φέρει μαζίλον ἔμποδον παρ' ἀλλοτε διθῶς συλλογιζόμενοι ἐπροτίμησαν νὰ μείνωσιν εἰς τὰ ίδια, ἵνα ἐν ἀνέσει τηλετκοπῶσι τὴν μάχην, ἕτοιμοι νὰ ὑπίγωσιν εἰς τὰς θέσεις των, τοῦ κινδύνου ἀπελθόντος.

— Άγγει λικόν πνεύμα, κατελθόν ἐπὶ τοῦ Ἀγιωτάτου μας Ἀργιεπιτάκτου Κερκύρας, τῷ ἐνέπνευσε διγλωσσον, ἀρχιερατικὸν γράμμα, δηπερ τὸ στειόν τοῦ Φύλλου μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει, ἐπὶ τοῦ περάντος, πρεπόντως ν' ἀναλύσωμεν.

Κατ' αὐτός, Δικαστής τις ἀπώλετεν, ἐξ ἀπροσεξίας, τὴν συνιδέσιν του. Προσκαλοῦμεν τὸν εὑρόντα, αὐτὸν, νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας, δους θέλει λάθει πρὸδ; ἀνταλλαγὴν, μίαν πολὺ εὔρεται συνείδησιν τοκογλύρου, διτις μὴ ἡγεμέρων τι νὰ τὴν κάμη τὴν ἑστείλη, πρὸ πολλοῦ, καὶ νέσκει εἰς τὸν Διάβολον.

— Εν Ἀθήναις καταδιώκεται ἡ Εύφυλχ, καὶ δὴ καὶ ἡ Ἐλευθερωτικά (ἱρ. Ἀριστοφάνους δίκαιοι) ! .. ἐπανερχόμεθα.

— Αἱ συνδρομαί μας γίνονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κυρίου Πέτρου Πολλάνη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ο. Χαροκόπειος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.